

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30564

гр. София, 31.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА**
ВОДЕНИЧАРОВА

като разгледа докладваното от **МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА ВОДЕНИЧАРОВА**
Гражданско дело № 20231110113071 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава Тринадесета ГПК.

При извършена проверка във връзка с чл. 140 ГПК съдът намира следното.

Производството по делото е образувано по предявени от И. В. К. против *** кумулативно обективно съединени иски с правно основание чл. 63 ЗНСО и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 15 000 лв., представляваща неплатено трудово възнаграждение за периода от **01.02.2019 г. до 23.05.2022 г.** на основание чл. 176 ЗМВР, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 13.03.2023 г., до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от **6 300 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от първо число след изтичане на всеки тримесечен период на сумирано изчисляване на работното време до датата на подаване на исковата молба. В условията на **евентуалност** предявява осъдителен иск с правно основание **чл. 60, ал. 5 ЗНСО** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **15 000 лв.**, представляваща неплатено допълнително възнаграждение за извънреден/нощен труд, положен през периода от **01.02.2019 г. до 23.05.2022 г.**

Ищецът твърди, че на 01.08.2007 г. между него и ответника бил сключен безсрочен договор за военна служба, съгласно който ищецът работил като „сътрудник по охраната“. Сочи, че със Заповед № *** от 18.05.2022 г. на началника на НСО е прекратено служебното правоотношение между страните, считано от 23.05.2022 г. Посочва, че за периода от 01.02.2019 г. до 23.05.2022 г. изцяло е работил на 24-часови смени, средно 10 смени месечно, общо 280 смени за 28-месечния период или 6 720 часа. Твърди да му е заплащано възнаграждение за 168 часа на месец, а не за реално положени 240 часа. Разликата от 72 часа месечно или 2016 часа общо за процесния период не била изплатена нито като дневен, нито като нощен, нито като извънреден труд и се равнявала на 15000 лв. Претендира мораторна лихва върху сумата. Претендира по главния иск незаплатено трудово възнаграждение ведно с лихва, а по евентуалния – само главница за неплатено допълнително възнаграждение за

извънреден/нощен труд. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е подаден писмен отговор, с който се оспорват предявените иски като неоснователни и недоказани. Сочи, че служебното правоотношение на офицери и сержанти в НСО се регламентира в ЗНСО. Оспорва размера на главния иск за неплатено трудово възнаграждение. Поддържа, че със Заповед № ***/23.11.2015 г. на началника на ИСО на ищеца било определено възнаграждение в размер на 820 лева, ведно с 18 % за продължителна служба и 14 % за специфични условия на труд. Със Заповед № ***/18.01.2019 г. бил увеличен размерът на допълнителното възнаграждение (ДВ) за продължителна служба в размер на 24 % и за специфични условия на труд в размер на 16 %, като увеличението било отразено при начисляване и изплащане на възнаграждението на ищеца. Със Заповед № ***/31.10.2019 г. било увеличено възнаграждението на ищеца в размер на 925 лева, ведно с 26 % ДВ за продължителна служба и 20 % ДВ за специфични условия, които били начислени и изплатени по банков път за съответните месеци. Със Заповед № ***/01.01.2021 г. бил увеличен процентът на ДВ за продължителна служба и специфични условия, като отново ответникът начислил и изплатил по банков път възнаграждението на ищеца за съответните месеци. Сочи, че е недоказано дори частично изпълнение на задълженията на ответника.

В условията на евентуалност прави възражение за изтекла погасителна давност за вземанията на ищеца за месеците февруари, март, април и до 22 май 2019 г.

Оспорва мораторната лихва в размер на 6300 лв.

Оспорва и евентуалния иск по ЗМВР, като счита същия за недопустим с оглед наличието на специален ЗНСО. Поддържа тезата, че ищецът не е полагал 24-часови смени, нито е работил по 240 часа на месец. Твърди, че нормалната продължителност на работното време в НСО е 8 часа дневно и 40 часа седмично. Сочи, че ищецът е полагал 12-часови смени с 12 часа за почивка на същата смяна. Излага твърдение, че с оглед длъжностите, които ищецът е заемал в процесния период, не били налице функционални задължения за полагане на дежурства. Посочва, че при охрана за период от 24 часа служебните задължения не се изпълнявали последователно, а на 3 пъти по 4 часа с почивки 3 пъти по 4 часа, като по време на почивката на един служител охраната се осъществявала от друг. По време на почивка ищецът не бил изпълнявал служебни задължения и това не се считало за полагане на труд. Претендира разноски.

Страните не спорят, че ищеца в периода **01.02.2019 г. до 23.05.2022 г.** е работил на длъжността „сътрудник по охраната“ при ответника на 24-часови смени.

По главния иск в **тежест на ищеца** е да докаже твърденията си, вкл. И размера на уговореното трудово възнаграждение; че е полагал действително работа в посочения обем. В **тежест на ответника** е да докаже, че е изплатил дължимите суми.

По иска за законна лихва в **тежест на ищеца** е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава. В **тежест на ответника** е да докаже погасяване на дълга на падежа.

По евентуалния иск в **тежест на ищеца** е да докаже размера на следващото се

допълнително възнаграждение. При доказване на горните обстоятелства в **тежест на ответника** е да опровергае твърденията на ищеца, обуславящи основателността на претенцията му, както и да установи, че възнаграждението е изплатено.

По възражението за давност в **тежест на ищеца** е да докаже, че от настъпване на изискуемостта на вземанията са налице факти, водещи до спирането или прекъсването на давностния срок.

Представените от страните писмени доказателства следва да бъдат приети.

Следва да бъде допусната Съдебно-счетоводна експертиза с въпроси, поставени от ищеца в исковата молба и от ответника в отговора на исковата молба.

Във връзка с чл. 140 ГПК делото следва да бъде насрочено в о.с.з., като съдът с настоящето определение дава и проект на доклад на същото. По тези мотиви и на основание чл. 140 ГПК, СРС

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за 30.10.2023 г. /понеделник/ от 11,30 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца в 1-седмичен срок от съобщението да уточни дали поддържа искането по чл. 190 ГПК предвид предоставените с отговора документи.

По искането за събиране на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане от ответника – В О.С.З. **ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ** на страните до о.с.з. да уточнят спорят ли относно сочените обстоятелства.

ДОПУСКА изготвяне на ССЧЕ, като вещото лице след като се запознае с материалите по делото, да отговори на въпросите, поставени от ищеца в исковата молба и от ответника в отговора на исковата молба.

НАЗНАЧАВА за вещо лице В.Д.П. **** Специалност: Икономика и управление на търговията, Счетоводство и контрол, МИО, Право Оценка на права на интелектуална и индустриална собственост, оценка на цели държавни и общински предприятия, преобразувани или непреобразувани в търговски дружества *Достъп до класифиц. информация* и ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на експертизата в размер на 300 лв., вносим от бюджета на съда.

УКАЗВА на ответника, че на основание нормата на чл. 40 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Когато лицата не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. На основание нормата на чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец

от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. (2) При неизпълнение на задължението по ал. 1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД на делото по смисъла на чл. 140, ал. 3, изр. 2 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад на делото по реда на чл. 146 ГПК.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните. На ищеца да се изпрати и препис от отговора на ответника.

Съдия при Софийски районен съд: _____